

UREDBA (ES) št. 1073/2009 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 21. oktobra 2009

o skupnih pravilih za dostop do mednarodnega trga avtobusnih prevozov in spremembi Uredbe (ES) št. 561/2006

(prenovitev)

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 71 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Potrebne so številne bistvene spremembe Uredbe Sveta (EGS) št. 684/92 z dne 16. marca 1992 o skupnih pravilih za mednarodni avtobusni prevoz potnikov ⁽³⁾ in Uredbe Sveta (ES) št. 12/98 z dne 11. decembra 1997 o pogojih, pod katerimi lahko prevozniki nerezidenti opravljajo nacionalni cestni prevoz oseb v državi članici ⁽⁴⁾. Zaradi jasnosti in poenostavitve bi bilo treba navedeni uredbi prenoviti in strniti v eno samo uredbo.

(2) Oblikovanje skupne prometne politike med drugim zahteva določitev enotnih pravil, ki se uporabljajo v mednarodnem cestnem prevozu potnikov, in pogojev, pod katerimi lahko prevozniki nerezidenti opravljajo nacionalne prevoze v državi članici.

⁽¹⁾ UL C 10, 15.1.2008, str. 44.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 5. junija 2008 (še ni objavljeno v Uradnem listu), Skupno stališče Sveta z dne 9. januarja 2009 (UL C 62 E, 17.3.2009, str. 25), Stališče Evropskega parlamenta z dne 23. aprila 2009 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 24. septembra 2009.

⁽³⁾ UL L 74, 20.3.1992, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 4, 8.1.1998, str. 10.

(3) Da se zagotovi skladen okvir za mednarodni avtobusni prevoz potnikov v celotni Skupnosti, bi se morala ta uredba uporabljati za vse mednarodne prevoze na ozemlju Skupnosti. Prevoze iz držav članic v tretje države še vedno v veliki meri urejajo dvostranski sporazumi med državami članicami in navedenimi tretjimi državami. Zato se ta uredba ne bi smela uporabljati za tisti del vožnje na ozemlju države članice, kjer potniki vstopajo na avtobus ali iz njega izstopajo, dokler se ne sklenejo potrebni sporazumi med Skupnostjo in zadevnimi tretjimi državami. Uporabljati pa bi se morala na ozemlju prečkane tranzitne države članice.

(4) Svoboda opravljanja storitev predstavlja osnovno načelo enotne prometne politike in zahteva, da se prevoznikom iz vseh držav članic zagotovi dostop do mednarodnih prevoznih trgov brez diskriminacije na podlagi državljanstva ali kraja sedeža.

(5) Za opravljanje mednarodnih avtobusnih prevozov potnikov bi bilo treba imeti licenco Skupnosti. Od prevoznikov bi bilo treba zahtevati, da imajo v vsakem od svojih vozil overjeno verodostojno kopijo licence Skupnosti, da bi izvršnim organom omogočili učinkovito kontrolo, zlasti zunaj države članice, v kateri ima prevoznik sedež. Določiti bi bilo treba pogoje glede izdaje in odvzema licenc Skupnosti, njihovega roka veljavnosti in podrobnih pravil za njihovo uporabo. Treba je določiti podrobne tehnične zahteve glede oblike in drugih lastnosti licence Skupnosti ter overjenih kopij licenc.

(6) Cestne preglede bi bilo treba izvajati brez neposredne ali posredne diskriminacije na podlagi državljanstva cestnega prevoznika ali države sedeža cestnega prevoznika ali registracije vozila.

(7) Da bi zadovoljili povpraševanje na trgu, bi bilo treba pripraviti prilagodljive predpise ob upoštevanju določenih pogojev za posebne linijske prevoze in določene občasne prevoze.

(8) Ob ohranjanju dogovorov o dovoljenju za linijske prevoze bi bilo treba spremeniti določena pravila, zlasti glede postopkov za izdajo dovoljenja.

- (9) Dovoljenje za linijske prevoze bi bilo treba odslej izdati po opravljenem postopku za izdajo dovoljenja, razen če obstajajo jasno navedeni razlogi za zavrnitev, ki jih je mogoče pripisati prosilcu. Razloga za zavrnitev v zvezi z zadevnim trgovcem bi morala biti, da bi prevoz, za katerega se zahteva dovoljenje, resno ogrožal izvedljivost primerljivega prevoza, ki se izvaja v okviru pogodb za opravljanje javnih storitev na zadevnih direktnih odsekih, ali da temeljni namen prevoza ni prevažanje potnikov med postajališči v različnih državah članicah.
- (10) Prevoznikom nerezidentom bi morali dovoliti opravljati nacionalne cestne prevoze potnikov, vendar bi bilo treba upoštevati posebne značilnosti vsake oblike prevoza. Ko se opravlja takšna kabotaža, bi zanjo morala veljati zakonodaja Skupnosti, kot je Uredba (ES) št. 561/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o usklajevanju določene socialne zakonodaje v zvezi s cestnim prometom⁽¹⁾, in nacionalna zakonodaja na določenih področjih, ki velja v državi članici gostiteljici.
- (11) Določbe Direktive 96/71/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 1996 o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev⁽²⁾ se uporabljajo za prevozna podjetja, ki opravljajo kabotažo.
- (12) Samo linijski prevozi, ki se zagotavljajo kot del mednarodnih linijskih prevozov, brez mestnih in primestnih prevozov, bi morali biti na voljo za prevoznike nerezidente pod določenimi pogoji in zlasti ob upoštevanju veljavne zakonodaje države članice gostiteljice.
- (13) Države članice bi si morale medsebojno pomagati z namenom pravilne uporabe te uredbe.
- (14) Upravne postopke bi bilo treba čim bolj skrajšati, brez opustitve kontrole in kazni, ki zagotavljajo pravilno uporabo in učinkovito izvrševanje te uredbe. V ta namen bi bilo treba pojasniti in okrepiti obstoječa pravila o odvzemu licence Skupnosti. Veljavna pravila bi bilo treba prilagoditi, da bodo omogočala učinkovito sankcioniranje resnih kršitev, storjenih v državi članici, ki ni država članica sedeža. Kazni bi morale biti nediskriminatorne in sorazmerne z resnostjo kršitev. Obstajati bi morala možnost vložitve pravnega sredstva zoper vsako naloženo kazen.
- (15) Države članice bi morale v svoj nacionalni elektronski register podjetij cestnega prevoza vnesti vse resne kršitve, ki jih je možno pripisati prevoznikom in za katere so bile naložene kazni.
- (16) Da bi olajšali in okrepili izmenjavo informacij med nacionalnimi organi, bi morale države članice ustrezne informacije izmenjati preko nacionalnih kontaktnih točk, vzpostavljenih v skladu z Uredbo (ES) št. 1071/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o določitvi skupnih pravil glede pogojev, ki morajo biti izpolnjeni za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika⁽³⁾.
- (17) Ukrepe, potrebne za izvajanje te uredbe, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil⁽⁴⁾.
- (18) Zlasti bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastila za določitev oblike nekaterih dokumentov, ki se uporabljajo za izvrševanje te uredbe, in za prilagoditev prilog I in II k tej uredbi tehničnemu napredku. Ker so ti ukrepi splošnega obsega in so namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe z njenim dopolnjevanjem z novimi nebitvenimi določbami, jih je treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5a Sklepa 1999/468/ES.
- (19) Države članice bi morale sprejeti potrebne ukrepe za izvajanje te uredbe, zlasti glede učinkovitih, sorazmernih in odvrtačnih kazni.
- (20) Za spodbujanje turizma in uporabe okolju prijaznih prevoznih sredstev bi bilo treba spremeniti Uredbo (ES) št. 561/2006 tako, da bi vozniki, ki opravljajo občasno enkratno storitev notranjega prevoza potnikov, lahko odložili tedenski čas počitka za do 12 zaporednih 24-urnih obdobij, če opravljajo dejavnost prevoza potnikov, ki praviloma ne vključuje nepretrganega in dolgega časa trajanja vožnje. Takšno odložitve bi bilo treba dovoliti le pod zelo strogimi pogoji, ki varujejo varnost na cesti in upoštevajo pogoje za delo voznikov, med drugim obveznost tedenskih obdobij počitka tik pred opravljanjem storitve in po njem. Komisija bi morala pozorno spremljati uporabo tega odstopanja. Če se dejanska situacija, ki opravičuje odstopanje, bistveno spremeni, in če se zaradi odstopanja poslabša varnost v cestnem prometu, bi morala Komisija sprejeti ustrezne ukrepe.

⁽¹⁾ UL L 102, 11.4.2006, str. 1.

⁽²⁾ UL L 18, 21.1.1997, str. 1.

⁽³⁾ Glej stran 51 tega Uradnega lista.

⁽⁴⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

(21) Ker cilja te uredbe, in sicer zagotoviti skladen okvir za mednarodne avtobusne prevoze potnikov po vsej Skupnosti, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker ta cilj zaradi obsega in učinkov lažje doseže Skupnost, Skupnost lahko sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenega cilja –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za avtobusni prevoz oseb v mednarodnem prometu na območju Skupnosti, ki ga opravljajo prevozniki, ustanovljeni v državi članici, za najem ali plačilo ali za lastni račun, skladno z njenimi zakoni, uporabljajo pa se vozila, ki so registrirana v taki državi članici in so po svoji konstrukciji in opreimi primerna in namenjena za prevoz več kot devet oseb, vključno z voznikom, ter za gibanje takih praznih vozil v zvezi s takim prevozom.

Menjava vozila ali prekinitev prevoza, da se lahko del vožnje opravi z drugim prevoznim sredstvom, ne vpliva na uporabo te uredbe.

2. Pri prevozu iz države članice v tretjo državo in obratno se ta uredba uporablja za del vožnje na ozemlju katere koli prečkane tranzitne države članice. Ne uporablja se za tisti del vožnje na ozemlju države članice, kjer potniki vstopajo na avtobus ali iz njega izstopajo, dokler se ne sklene potrebni sporazum med Skupnostjo in zadevno tretjo državo.

3. Do sklenitve sporazumov iz odstavka 2 ta uredba ne vpliva na določbe v zvezi s prevozom iz države članice v tretjo državo in obratno, ki so vsebovane v dvostranskih sporazumih, sklenjenih med državami članicami in temi tretjimi državami.

4. Ta uredba se uporablja za notranji cestni prevoz potnikov za najem ali plačilo, ki ga občasno opravlja prevoznik nerezident, kot je določeno v poglavju V.

Člen 2

Opredelevanje pojmov

Za namene te uredbe se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „mednarodni prevoz“ pomeni:

- (a) vožnjo, ki se opravlja z vozilom, pri kateri sta odhodni in namembni kraj v dveh različnih državah članicah, s tranzitom ali brez tranzita prek ene ali več držav članic ali tretjih držav;
- (b) vožnjo, ki se opravlja z vozilom, pri kateri sta odhodni in namembni kraj v isti državi članici, potniki pa se pobarajo ali odlagajo v drugi državi članici ali v tretji državi;
- (c) vožnjo, ki se opravlja z vozilom iz države članice v tretjo državo ali nazaj, s tranzitom ali brez tranzita prek ene ali več držav članic ali tretjih držav; ali
- (d) vožnjo, ki se opravlja z vozilom med tretjimi državami, s tranzitom prek ozemlja ene ali več držav članic;

2. „linijski prevozi“ pomenijo prevoze, s katerimi se zagotovi prevoz potnikov v določenih časovnih presledkih na določenih linijah, potniki pa vstopajo in izstopajo na vnaprej določenih postajah;

3. „posebni linijski prevozi“ pomenijo linijske prevozne storitve, s katerimi se zagotovi prevoz določene kategorije potnikov, prevoz drugih potnikov pa ne, ne glede na to, kdo jih organizira;

4. „občasni prevozi“ pomenijo prevoze, ki niso zajeti v definiciji linijskih prevozov, vključno s posebnimi linijskimi prevozi, in katerih glavna značilnost je prevažanje skupin potnikov, sestavljenih na pobudo stranke ali prevoznika samega;

5. „prevozi za lastni račun“ pomenijo prevoze, ki jih za nekomercialne in neprofitne namene opravljajo fizične ali pravne osebe, pri čemer:

— je prevozna dejavnost samo pomožna dejavnost te fizične ali pravne osebe, in

— so uporabljena vozila last te fizične ali pravne osebe ali jih je ta oseba pridobila z odloženim plačilom ali je bila zanje sklenjena dolgoročna zakupna pogodba in jih vozi član osebja fizične ali pravne osebe ali sama fizična oseba ali pa osebe, ki je zaposleno v podjetju ali mu je na voljo v okviru pogodbene obveznosti;

6. „država članica gostiteljica“ pomeni državo članico, v kateri prevoznik opravlja dejavnost in ni država članica sedeža prevoznika;
7. „kabotaža“ pomeni bodisi
- nacionalni cestni prevoz potnikov za najem in plačilo, ki ga prevoznik začasno opravlja v državi članici gostiteljici, bodisi
 - pobiranje ali odlaganje potnikov v isti državi članici v okviru mednarodnih linijskih prevozov v skladu z določbami te uredbe pod pogojem, da to ni glavni namen teh prevozov;
8. „resna kršitev zakonodaje Skupnosti o cestnem prometu“ pomeni kršitev, ki bi lahko vodila do izgube dobrega ugleda v skladu s členom 6(1) in (2) Uredbe (ES) št. 1071/2009 in/ali do začasnega ali trajnega odvzema licence Skupnosti.

Člen 3

Svoboda opravljanja storitev

1. Vsak prevoznik iz člena 1, ki opravlja prevoze za najem ali plačilo, ima v skladu s to uredbo pravico opravljati linijske prevoze, skupaj s posebnimi linijskimi avtobusnimi prevozi in občasnimi avtobusnimi prevozi, brez diskriminacije na podlagi državljanstva ali kraja sedeža, če:
- (a) je v državi članici sedeža pooblaščen za izvajanje linijskih prevozov, vključno s posebnimi linijskimi avtobusnimi prevozi ali občasnimi avtobusnimi prevozi, v skladu s pogoji o dostopu do trga, ki so določeni v nacionalni zakonodaji;
- (b) izpolnjuje pogoje, določene v skladu s pravili Skupnosti o dovoljenju za opravljanje poklica cestnega prevoznika potnikov v domačem in mednarodnem prometu; in
- (c) izpolnjuje zakonske zahteve glede standardov za voznike in vozila, kot je določeno zlasti v Direktivi Sveta 92/6/EGS z dne 10. februarja 1992 o vgradnji in uporabi naprav za omejevanje hitrosti za določene kategorije motornih vozil v Skupnosti ⁽¹⁾, Direktivi Sveta 96/53/ES z dne 25. julija 1996 o določitvi največjih dovoljenih mer določenih cestnih vozil v Skupnosti v notranjem in mednarodnem prometu in največjih dovoljenih tež v mednarodnem prometu ⁽²⁾ ter Direktivi 2003/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2003 o temeljnih kvalifikacijah in rednem usposabljanju voznikov nekaterih cestnih vozil za prevoz blaga ali potnikov ⁽³⁾.

⁽¹⁾ UL L 57, 2.3.1992, str. 27.

⁽²⁾ UL L 235, 17.9.1996, str. 59.

⁽³⁾ UL L 226, 10.9.2003, str. 4.

2. Vsakemu prevozniku iz člena 1, ki opravlja prevoze za lastni račun, je dovoljeno, da opravlja prevoze na podlagi člena 5(5), brez diskriminacije na podlagi državljanstva ali kraja sedeža, če:

- (a) ima v državi članici sedeža dovoljenje za opravljanje prevozov z avtobusi v skladu s pogoji o dostopu do trga, ki so določeni v nacionalni zakonodaji; in
- (b) izpolnjuje zakonske zahteve glede standardov za voznike in vozila, kot je določeno zlasti v direktivah 92/6/EGS, 96/53/ES in 2003/59/ES.

POGLAVJE II

LICENCA SKUPNOSTI IN DOSTOP DO TRGA

Člen 4

Licenca Skupnosti

1. Za opravljanje mednarodnih avtobusnih prevozov potnikov se zahteva licenca Skupnosti, ki jo izdajo pristojni organi države članice sedeža.

2. Pristojni organi države članice sedeža imetniku izdajo izvornik licence Skupnosti, ki ga hrani prevoznik, in število overjenih verodostojnih kopij licenc, ki ustrezajo številu vozil, uporabljenih v mednarodnem prevozu potnikov, s katerimi razpolaga imetnik licence Skupnosti in so v njegovi popolni lasti ali so mu na voljo v drugi obliki, zlasti na podlagi pogodbe o kreditnem nakupu, kupne pogodbe z obročnim odplačevanjem ali zakupne pogodbe.

Licenca Skupnosti in overjene verodostojne kopije licence so v obliki, ki je določena v Prilogi II. Vsebujejo vsaj dva od zaščitnih elementov, naštetih v Prilogi I.

Komisija prilogi I in II prilagodi tehničnemu napredku. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe, se sprejmejo v skladu s regulativnim postopkom s pregledom iz člena 26(2).

Licenca Skupnosti in overjene kopije licence so opremljene s pečatom organa izdaje ter podpisom in zaporedno številko. Zaporedne številke licence Skupnosti in overjenih verodostojnih kopij licence se vnesejo v nacionalni elektronski register podjetij cestnega prevoza iz člena 16 Uredbe (ES) št. 1071/2009 kot del podatkov o prevozniku.

3. Licenca Skupnosti se izda na ime prevoznika in ni prenosljiva. Overjena verodostojna kopija licence Skupnosti se hrani v vsakem od vozil prevoznika in se pokaže na zahtevo pooblaščenega inšpektorja.

4. Licenca Skupnosti se izda za obdobje do največ deset let, ki se lahko podaljša.

Licence Skupnosti in overjene verodostojne kopije licenc, ki so bile izdane pred datumom začetka uporabe te uredbe, ostanejo v veljavi do datuma izteka njihove veljavnosti.

5. Kadar se predloži vloga za izdajo licence Skupnosti ali se licenca Skupnosti v skladu z odstavkom 4 tega člena podaljša, pristojni organi države članice sedeža preverijo, ali prevoznik izpolnjuje oziroma še naprej izpolnjuje pogoje iz člena 3(1).

6. Kadar pogoji iz člena 3(1) niso izpolnjeni, pristojni organi države članice sedeža zavrnejo izdajo ali podaljšanje licence Skupnosti ali licenco odvzamejo z obrazloženo odločbo.

7. Države članice zagotovijo proslcu za licenco ali imetniku licence Skupnosti pravico do pritožbe zoper odločbo pristojnih organov države članice sedeža o zavrnitvi ali odvzemu te licence.

8. Države članice lahko odločijo, da velja licenca Skupnosti tudi za domače prevoze.

Člen 5

Dostop do trga

1. Linijske prevoze lahko uporabljajo vsi, vendar pod pogojem obvezne rezervacije, kadar se to zahteva.

Za takšne prevoze se zahteva dovoljenje v skladu z določbami poglavja III.

Za linijske prevoze iz države članice v tretjo državo in obratno se zahteva dovoljenje v skladu z dvostranskim sporazumom med državo članico in tretjo državo ter, kjer je to primerno, s tranzitno državo članico, dokler se ne sklene potrebni sporazum med Skupnostjo in zadevno tretjo državo.

Prilaganje pogojem za opravljanje prevoza ne vpliva na rednost linijskega prevoza.

Organizacija vzporednih ali začasnih prevozov, ki so namenjeni istim ljudem kot obstoječi linijski prevozi, neustavljanje na določenih postajališčih in ustavljanje na dodatnih postajališčih pri obstoječih linijskih prevozih se ureja z enakimi predpisi, kot se uporabljajo za obstoječe linijske prevoze.

2. Posebni linijski prevozi vključujejo:

(a) prevoz delavcev med domom in službo;

(b) prevoz učencev in študentov do izobraževalne ustanove in nazaj.

Dejstvo, da se posebni prevoz spreminja glede na potrebe uporabnikov, ne vpliva na razvrstitev prevoza pod linijski prevoz.

Za posebne linijske prevoze se v skladu s poglavjem III dovoljenje ne zahteva, če jih ureja pogodba, sklenjena med organizatorjem in prevoznikom.

3. Za občasne prevoze se v skladu s poglavjem III dovoljenje ne zahteva.

Vendar se za organizacijo vzporednih ali začasnih prevozov, ki so primerljivi z obstoječimi linijskimi prevozi in so na voljo isti skupini javnosti kot linijski prevozi, zahteva dovoljenje v skladu s postopkom, določenim v poglavju III.

Občasni prevozi ostajajo občasni prevozi izključno na podlagi tega, ker se opravljajo v določenih časovnih presledkih.

Občasne prevoze lahko opravlja skupina prevoznikov, ki dela v imenu istega izvajalca, potujoči pa lahko na progi na ozemlju države članice dobijo zvezo z drugim prevoznikom iz iste skupine.

Komisija določi postopke sporočanja imen takih prevoznikov in krajev z zvezami na poti pristojnim organom zadevne države članice. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 26(2).

4. Za prazne vožnje z vozili v zvezi s prevozi iz tretjega pododstavka odstavka 2 in prvega pododstavka odstavka 3 se dovoljenje prav tako ne zahteva.

5. Prevozi za lastni račun so izvzeti iz vsakega sistema dovoljenj, vendar za te prevoze velja sistem potrdil.

Potrdila izdajajo pristojni organi države članice, v kateri je vozilo registrirano, in veljajo za celotno vožnjo, vključno s tranzitom.

Komisija določi obliko potrdil. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 26(2).

POGLAVJE III

LINIJSKI PREVOZI, ZA KATERE SE ZAHTEVA DOVOLJENJE

Člen 6

Vrsta dovoljenja

1. Dovoljenja se izdajo v imenu prevoznika in niso prenosljiva. Vendar lahko prevoznik, ki je prejel dovoljenje s soglasjem pristojnega organa države članice na katere ozemlju se nahaja točka odhoda, v nadaljnjem besedilu: organ, ki izda dovoljenje, opravi prevoz prek podizvajalca. V tem primeru je v dovoljenju navedeno ime podjetja in njegova vloga podizvajalca. Podizvajalec mora izpolnjevati pogoje iz člena 3(1). Za namene tega odstavka točka odhoda pomeni „katero koli postajo prevoza“.

Podjetjem, ki so se povezala, da bi opravljala linijski prevoz, se dovoljenje izda v imenu vseh podjetij in vsebuje imena vseh prevoznikov. Prejme ga podjetje, ki upravlja prevoz, vsa ostala podjetja pa prejmejo kopije.

2. Rok veljavnosti dovoljenja ne sme biti daljši od petih let. Rok veljavnosti se lahko skrajša bodisi na prošnjo prosilca ali z medsebojnim soglasjem pristojnih organov držav članic, na katerih ozemlju potniki vstopajo ali izstopajo.

3. V dovoljenjih je opredeljeno naslednje:

- (a) vrsta prevoza;
- (b) proga, predvsem z navedbo točke odhoda in prihoda;
- (c) rok veljavnosti dovoljenja;
- (d) postajališča in vozni red.

4. Komisija določi obliko dovoljenj. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 26(2).

5. Dovoljenja omogočajo njihovemu(-im) imetniku(-om) opravljanje linijskih prevozov na ozemljih vseh držav članic, prek katerih potekajo prevozne poti.

6. Izvajalec linijskega prevoza lahko uporablja dodatna vozila, da je kos začasnim in izrednim okoliščinam. Taka dodatna vozila se lahko uporabljajo samo pod enakimi pogoji, kot so opredeljeni v dovoljenjih iz odstavka 3.

V tem primeru prevoznik zagotovi, da so v vozilu naslednji dokumenti:

- (a) kopija dovoljenja za opravljanje linijskega prevoza;

(b) kopija pogodbe med izvajalcem linijskega prevoza in podjetjem, ki izvajalca oskrbuje z dodatnimi vozili, ali drug enakovreden dokument;

(c) overjena verodostojna kopija licence Skupnosti, izdana prevozniku, ki zagotavlja dodatna vozila za prevoze.

Člen 7

Predložitev vloge za dovoljenje

1. Vloge za pridobitev dovoljenja za opravljanje linijskih prevozov se predložijo organom, ki izdajo dovoljenje.

2. Komisija določi obliko vlog. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 26(2).

3. Osebe, ki zaprosijo za dovoljenje, predložijo vse dodatne podatke, za katere menijo, da so primerni, ali tiste, ki jih zahteva organ, ki izda dovoljenje, zlasti program vožnje, ki omogoča spremljanje skladnosti z zakonodajo Skupnosti o časih vožnje in počitka, ter kopijo licence Skupnosti.

Člen 8

Postopek za izdajo dovoljenja

1. Dovoljenja se izdajo v soglasju z organi vseh držav članic, na ozemljih katerih potniki vstopajo ali izstopajo. Organ, ki izda dovoljenje, pošlje tem organom, in tudi pristojnim organom držav članic, katerih ozemlja se prečkajo, ne da bi potniki vstopali ali izstopali, kopijo vloge skupaj s kopijami vsake druge koristne dokumentacije in svojo presojo o tem.

2. Pristojni organi držav članic, od katerih se je zahtevalo soglasje, v dveh mesecih obvestijo organ, ki izda dovoljenje, o odločitvi glede vloge. Ta časovni rok se računa od datuma prejetja zahteve za soglasje, ki je navedeno v potrdilu o prejemu. Če je odločitev pristojnih organov držav članic, ki so bile zaprosene za soglasje, negativna, se v njej navedejo ustrezni razlogi. Če organ, ki izda dovoljenje, ne prejme odgovora v dveh mesecih, se šteje, da organi, s katerimi so potekala posvetovanja, soglašajo, in organ, ki izda dovoljenje, lahko dovoljenje odobri.

Organi držav članic, katerih ozemlja se prečkajo brez vstopanja in izstopanja potnikov, lahko v roku, določenem v prvem pododstavku, obvestijo organ, ki izda dovoljenje, o svojih opažanjih.

3. Organ, ki izda dovoljenje, odloči o vlogi v štirih mesecih od dneva, ko prevoznik vlogo predloži.

4. Dovoljenje se ne izda v naslednjih primerih:
- (a) če prosilec ni sposoben izvršiti prevoza, ki je predmet vloge, z opremo, ki mu je neposredno na razpolago;
 - (b) če prosilec ni ravnal v skladu z nacionalno ali mednarodno zakonodajo o cestnem prevozu, še zlasti glede pogojev in zahtev v zvezi z dovoljenji za mednarodne cestne prevoze potnikov, ali pa je odgovoren za resne kršitve zakonodaje Skupnosti na področju cestnega prometa, predvsem v zvezi s pravili, ki se uporabljajo za vozila ter čas vožnje in počitka za voznike;
 - (c) če ob vlogi za podaljšanje dovoljenja pogoji za dovoljenje niso izpolnjeni;
 - (d) če država članica na podlagi podrobne analize zaključí, da bi zadevni prevoz resno vplival na obstojnost primerljivega prevoza, za katerega se v skladu s pravom Skupnosti uporablja eno ali več javnih naročil na zadevnih direktnih odsekih. V vsakem takšnem primeru država članica nediskriminatorno določi merila za ugotavljanje, ali bi prevoz, za katerega se zahteva dovoljenje, resno ogrožal obstojnost zgoraj navedenega primerljivega prevoza, in jih sporoči Komisiji na njeno zahtevo;
 - (e) če država članica na podlagi podrobne analize zaključí, da temeljni namen storitve ni prevoz potnikov med postajališči v različnih državah članicah.

Država članica lahko v soglasju s Komisijo, v primeru, da obstoječi mednarodni avtobusni prevoz resno vpliva na obstojnost primerljivega prevoza, za katerega se v skladu s pravom Skupnosti uporablja eno ali več javnih naročil storitev, zaradi izjemnih razlogov, ki jih ni bilo mogoče predvideti v času, ko je bilo izdano dovoljenje, na zadevnih direktnih odsekih, začasno ali za stalno odvzame dovoljenje za opravljanje mednarodnega avtobusnega prevoza, vendar potem ko je prevoznika obvestila šest mesecev vnaprej.

Dejstvo, da prevoznik ponudi nižje cene od tistih, ki jih ponujajo drugi cestni prevozniki, ali dejstvo, da zadevno prometno povezavo že opravljajo drugi cestni prevozniki, samo po sebi še ne opravičuje zavrnitve vloge.

5. Organ, ki izda dovoljenje, in pristojni organi vseh držav članic, vpleteni v postopek za doseglo soglasja iz odstavka 1, lahko zavrnejo vlogo samo na podlagi razlogov iz te uredbe.

6. Po končanem postopku, določenem v odstavkih 1 do 5, organ, ki izda dovoljenje, dovoljenje odobri ali formalno zavrne vlogo.

V odločitvah o zavrnitvi vloge se navedejo razlogi, na katerih temelji zavrnitev. Države članice prevoznim podjetjem zagotovijo možnost, da se v primeru zavrnitve njihove vloge pritožijo.

Organ, ki izda dovoljenje, obvesti vse organe iz odstavka 1 o svoji odločitvi, tako da jim pošlje kopijo dovoljenja.

7. Če postopek za doseglo soglasja iz odstavka 1 organu, ki izda dovoljenje, ne omogoča, da odloči o vlogi, se zadeva lahko predloži Komisiji v dveh mesecih, računano od datuma, ko ena ali več držav članic, s katerimi so potekala posvetovanja v skladu z odstavkom 1, sporoči negativno odločitev.

8. Potem ko se je posvetovala z zadevnimi državami članicami, Komisija v štirih mesecih po prejemu obvestila od organa, ki izda dovoljenje, sprejme odločbo, ki začne veljati trideset dni po dnevu uradnega obvestila zadevni državi članici.

9. Odločba Komisije velja, dokler države članice ne dosežejo medsebojnega soglasja.

Člen 9

Podaljšanje in sprememba dovoljenja

Člen 8 se smiselno uporablja pri vlogah za podaljšanje dovoljenj ali za spremembo pogojev, pod katerimi je treba opravljati prevoze, za katere se zahteva dovoljenje.

V primeru manjših sprememb prevoznih pogojev, zlasti prilaganja časovnih presledkov, voznin in voznih redov, organ, ki izda dovoljenje, o spremembi samo obvesti ostale zadevne države članice.

Zadevne države članice lahko soglašajo, da organ, ki izda dovoljenje, sam odloča o spremembah pogojev, pod katerimi se opravlja prevoz.

Člen 10

Potek dovoljenja

1. Brez vpliva na določbe Uredbe (ES) št. 1370/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o javnih storitvah železniškega in cestnega potniškega prevoza⁽¹⁾ dovoljenje za linijski prevoz poteče po preteku roka veljavnosti ali tri mesece po tem, ko organ, ki izda dovoljenje, od imetnika dovoljenja prejme obvestilo o njegovi nameri, da bo prenehal opravljati prevoz. V takem obvestilu se navedejo ustrezni razlogi.

2. Če ni več povpraševanja po prevozu, je čas obvestila iz odstavka 1 en mesec.

3. Organ, ki izda dovoljenje, obvesti pristojne organe drugih zadevnih držav članic, da je dovoljenje poteklo.

⁽¹⁾ UL L 315, 3.12.2007, str. 1.

4. Imetnik dovoljenja obvesti uporabnike zadevnega prevoza o odvzemu prevoza en mesec vnaprej z ustreznim obvestilom.

Člen 11

Obveznosti prevoznikov

1. Razen v primeru višje sile prevoznik, ki opravlja linijske prevoze, do poteka veljavnosti dovoljenja sprejme vse ukrepe, da zagotovi prevozno storitev, ki izpolnjuje standarde glede stalnosti, rednosti in zmožljivosti ter izpolnjuje druge pogoje, ki jih določa pristojni organ v skladu s členom 6(3).

2. Prevoznik objavi prevozno pot, postajališča avtobusa, vozni red, voznine in pogoje prevoza na tak način, da so ti podatki vsem uporabnikom takoj na voljo.

3. Brez vpliva na Uredbo (ES) št. 1370/2007 se zadevnim državam članicam omogoči, da z medsebojnim dogovorom in v soglasju z imetnikom dovoljenja spremenijo prevozne pogoje, ki urejajo linijske prevoze.

POGLAVJE IV

OBČASNI PREVOZI IN DRUGI PREVOZI, IZVZETI IZ OBVEZNOSTI PRIDOBITVE DOVOLJENJA

Člen 12

Kontrolni dokumenti

1. Občasni prevozi se opravljajo s potniško spremnico, razen prevozov iz drugega pododstavka člena 5(3).

2. Prevoznik, ki opravlja občasne prevoze, izpolni potniško spremnico pred vsako vožnjo.

3. Potniška spremnica vsebuje vsaj naslednje podatke:

- (a) vrsto prevoza;
- (b) glavni opis potovanja;
- (c) zadevnega(-e) prevoznika(-e).

4. Knjige potniških spremnic priskrbijo pristojni organi države članice sedeža prevoznika, ali telesa, ki jih ti organi imenujejo.

5. Komisija določi obliko potniške spremnice in knjige potniških spremnic ter način njihove uporabe. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 26(2).

6. Pri posebnih linijskih prevozi iz tretjega pododstavka člena 5(2) pogodba ali overjena verodostojna kopija pogodbe služi kot kontrolni dokument.

Člen 13

Lokalni izleti

V okviru mednarodnega občasnega prevoza lahko prevoznik opravlja občasne prevoze (lokalne izlete) v državi članici, ki ni država, v kateri je ustanovljen.

Taki prevozi so namenjeni potnikom nerezidentom, ki so se prej peljali z istim prevoznikom v okviru enega od mednarodnih prevozov, omenjenih v prvem odstavku, in se izvajajo z istim vozilom ali drugim vozilom istega prevoznika ali skupine prevoznikov.

POGLAVJE V

KABOTAŽA

Člen 14

Splošno načelo

Vsak prevoznik, ki opravlja cestne prevoze potnikov za najem ali plačilo in je imetnik licence Skupnosti, lahko pod pogoji, določenimi v tem poglavju, in brez diskriminacije glede njegovega državljanstva ali kraja, kjer ima sedež, opravlja kabotažo, kakor je določeno v členu 15.

Člen 15

Dovoljena kabotaža

Kabotaža je dovoljena za naslednje prevoze:

- (a) posebne linijske prevoze, pod pogojem, da je zanje sklenjena pogodba med organizatorjem in prevoznikom;
- (b) občasne prevoze;
- (c) linijske prevoze, ki jih izvaja prevoznik nerezident države članice gostiteljice v okviru mednarodnih linijskih prevozov v skladu s to uredbo, razen prevoznih storitev za potrebe mestnega središča ali urbane aglomeracije ali potrebe po prevozu med središčem in okoliškimi območji. Kabotaže se ne opravlja neodvisno od takega mednarodnega prevoza.

Člen 16

Pravila, ki se uporabljajo za kabotažo

1. Če v zakonodaji Skupnosti ni drugače določeno, za opravljanje kabotaže veljajo zakoni in drugi predpisi, ki veljajo v državi članici gostiteljici glede naslednjega:

- (a) pogojev, ki urejajo prevozno pogodbo;
- (b) teže in dimenzij vozil;

- (c) zahtev v zvezi s prevozom določenih kategorij potnikov, in sicer šolarjev, otrok in oseb z zmanjšano gibljivostjo;
- (d) časa vožnje in obdobja počitka;
- (e) davka na dodano vrednost (DDV) od prevoznih storitev.

Teže in dimenzije iz točke (b) prvega pododstavka lahko, kadar je primerno, presegajo tiste, ki se uporabljajo v državi članici sedeža prevoznika, vendar pod nobenim pogojem ne smejo presegati omejitev, ki jih država članica gostiteljica določi za notranji promet, ali tehničnih značilnosti, ki so navedene v dokazilih iz člena 6(1) Direktive 96/53/ES.

2. Če ni v zakonodaji Skupnosti določeno drugače, se za kabotažo, ki tvori del prevozov iz člena 15(c), upošteva zakone in druge predpise, ki veljajo v državi članici gostiteljici za dovoljenja, razpisne postopke, proge, ki jih je treba izvrševati, in rednost, neprekinjenost in pogostost prevozov kakor tudi za načrte potovanj.

3. Obvezni tehnični standardi o konstrukciji in opreми za vozila, ki opravljajo kabotažo, so enaki kot za vozila, ki izvajajo mednarodne prevoze.

4. Uporabljajo se nacionalni zakoni in drugi predpisi iz odstavkov 1 in 2 za prevoznike nerezidente pod enakimi pogoji, kakršni veljajo za prevoznike s sedežem v državi članici gostiteljici, da se prepreči vsaka diskriminacija na podlagi državljanstva ali kraja sedeža.

Člen 17

Kontrolni dokumenti za kabotažo

1. Kabotaža v obliki občasnih prevozov se izvaja s potniško spremnico, navedeno v členu 12, ki mora biti v vozilu in se na zahtevo predloži pooblaščenemu inšpektorju.
2. Naslednji podatki se vpišejo v potniško spremnico:
 - (a) točke odhoda in prihoda prevoza;
 - (b) datum odhoda in datum zaključka prevoza.
3. Potniške spremnice se dobijo v knjigah, navedenih v členu 12, ki jih overi pristojni organ ali pristojno telo v državi članici sedeža.
4. Pri posebnih linijskih prevozih služi kot kontrolni dokument pogodba, sklenjena med prevoznikom in organizatorjem prevoza, ali overjena verodostojna kopija pogodbe.

Vendar se potniška spremnica izpolnjuje v obliki mesečnega poročila.

5. Uporabljene potniške spremnice se vrnejo pristojnemu organu ali pristojnemu telesu v državi članici sedeža v skladu s postopki, ki jih bosta določila navedeni organ ali telo.

POGLAVJE VI

KONTROLE IN KAZNI

Člen 18

Vozovnice

1. Prevozniki, ki opravljajo linijski prevoz, z izjemo posebnih linijskih prevozov, izdajajo posamične ali skupne vozovnice, na katerih je navedeno:
 - (a) točke odhoda in prihoda in, če je primerno, tudi povratna vožnja;
 - (b) čas veljavnosti vozovnice;
 - (c) voznina.
2. Vozovnico iz odstavka 1 je treba na zahtevo pokazati pooblaščenemu inšpektorju.

Člen 19

Pregledi na cesti in v podjetjih

1. Dovoljenje ali kontrolni dokument mora biti med vožnjo v vozilu in se pokaže na zahtevo pooblaščenega inšpektorja.
2. Prevozniki, ki upravljajo avtobuse v mednarodnem potniškem prometu, dovolijo, da se opravijo vsi pregledi, ki so namenjeni zagotovitvi, da se prevozi opravljajo pravilno, zlasti glede časov vožnje in počitka. V smislu izvajanja te uredbe imajo pooblašчени inšpektorji pravico, da:
 - (a) pregledajo poslovne knjige in drugo dokumentacijo v zvezi z obratovanjem prevoznega podjetja;
 - (b) naredijo kopije ali izvlečke iz poslovnih knjig ali poslovne dokumentacije;
 - (c) vstopijo v vsak objekt, zemljišče ali vozilo podjetja;
 - (d) zahtevajo predložitev vseh podatkov iz poslovnih knjig, dokumentacije ali podatkovnih baz.

Člen 20

Vzajemna pomoč

Države članice si medsebojno pomagajo pri zagotavljanju uporabe te uredbe in nadzoru nad njeno uporabo. Informacije si izmenjujejo preko nacionalnih kontaktnih točk, vzpostavljenih na podlagi člena 18 Uredbe (ES) št. 1071/2009.

Člen 21

Odvzem licenc Skupnosti in dovoljenj

1. Pristojni organi države članice, v kateri je prevoznik ustanovljen, odvzame licenco Skupnosti, če:

- (a) imetnik ne izpolnjuje več pogojev iz člena 3(1); ali
- (b) je imetnik predložil netočne informacije v zvezi s podatki, potrebnimi za izdajo licence Skupnosti.

2. Organ, ki izda dovoljenje, dovoljenje odvzame, kadar imetnik ne izpolnjuje več pogojev, na podlagi katerih je bilo dovoljenje po tej uredbi izdano, zlasti kadar država članica, v kateri je bil prevoznik ustanovljen, tako zahteva. Navedeni organ nemudoma obvesti pristojne organe zadevne države članice.

Člen 22

Sankcioniranje kršitev s strani države članice sedeža

1. V primeru hujše kršitve zakonodaje Skupnosti o cestnem prometu, storjeni ali ugotovljeni v kateri koli državi članici, zlasti glede pravil, ki se uporabljajo za vozila, čas vožnje in počitka voznikov in izvajanje vzporednih ali začasnih prevozov brez dovoljenja, iz petega pododstavka člena 5(1), lahko pristojni organi države članice sedeža prevoznika, ki je kršil predpise, sprejmejo ustrezne ukrepe za nadaljnjo obravnavo zadeve, ki lahko vključujejo opomin, če je tako določeno v nacionalni zakonodaji. To lahko med drugim pripelje do tega, da naložijo naslednje upravne kazni:

- (a) začasni ali trajni odvzem nekaterih ali vseh overjenih verodostojnih kopij licence Skupnosti;
- (b) začasni ali trajni odvzem licence Skupnosti.

Te kazni se lahko določijo po sprejemu končne odločitve o zadevi ob upoštevanju resnosti kršitve, ki jo je storil imetnik licence Skupnosti, in števila overjenih verodostojnih kopij te licence, s katerimi razpolaga glede mednarodnega prometa.

2. Pristojni organi države članice sedeža sporočijo pristojnim organom države članice, v kateri so bile ugotovljene kršitve, kar se da hitro in najpozneje v šestih tednih po končni odločitvi o zadevi, ali in katere od kazni iz odstavka 1 so bile naložene.

Če takšne kazni niso izrečene, pristojni organi države članice sedeža navedejo razloge za to.

3. Pristojni organi zagotovijo, da so kazni, ki so bile zadevnemu prevozniku že izrečene, kot celota sorazmerne s kršitvijo ali s kršitvami, zaradi katerih so bile takšne kazni naložene, ob upoštevanju vseh že izrečenih kazni v državi članici, v kateri je bila ugotovljena kršitev.

4. Ta člen ne posega v možnost pristojnih organov države članice sedeža prevoznika, da sprožijo postopek pred nacionalnimi sodišči. Če so taki postopki sproženi, zadevni pristojni organi obvestijo pristojne organe držav članic, v katerih so bile kršitve ugotovljene.

5. Države članice prevoznikom zagotovijo pravico do pravnega sredstva zoper vsako upravno kazen, ki jim je bila naložena v skladu s tem členom.

Člen 23

Sankcioniranje kršitev s strani države članice gostiteljice

1. Če pristojni organi države članice ugotovijo resno kršitev te uredbe ali zakonodaje Skupnosti o cestnem prometu, ki jo je mogoče pripisati prevozniku nerezidentu, država članica, na ozemlju katere je kršitev ugotovljena, pristojnim organom države članice sedeža prevoznika, kar se da hitro in najpozneje v šestih tednih po sprejetju končne odločitve, predloži naslednje informacije:

- (a) opis kršitve ter datum in čas, ko je bila kršitev storjena;
- (b) kategorijo, vrsto in resnost kršitve; in
- (c) naložene in izvršene kazni.

Pristojni organi države članice gostiteljice lahko od pristojnih organov države članice sedeža zahtevajo naložitev upravnih kazni v skladu s členom 22.

2. Brez poseganja v kazenski pregon lahko pristojni organi države članice gostiteljice predpišejo kazni za prevoznike nerezidente, ki so med kabotažo kršili nacionalno zakonodajo ali zakonodajo Skupnosti o prevozih na njenem ozemlju. Kazni se naložijo na nediskriminatorni podlagi in so lahko med drugim v obliki opozorila ali, ob resnih kršitvah, začasne prepovedi opravljanja kabotaže na območju države članice gostiteljice, kjer je bila kršitev storjena.

3. Države članice prevoznikom zagotovijo pravico do pravnega sredstva zoper vsako upravno kazen, ki jim je bila naložena v skladu s tem členom.

Člen 24

Vnos v nacionalne elektronske registre

Države članice zagotovijo, da se resne kršitve zakonodaje Skupnosti o cestnem prevozu, ki jih je možno pripisati prevoznikom s sedežem na njenem ozemlju in za katere so bile naložene kazni s strani katere koli države članice, ter vsi začasni ali trajni odvzemi licence Skupnosti ali overjene verodostojne kopije licence vnesajo v nacionalni elektronski register podjetij cestnega prevoza. Vnosi v register, ki zadevajo začasni ali trajni odvzem licence Skupnosti, se v zbirki podatkov hranijo vsaj dve leti po preteku obdobja odvzema licence pri časovnem odvzemu in od dneva odvzema licence pri trajnem odvzemu.

POGLAVJE VII

IZVAJANJE

Člen 25

Sporazumi med državami članicami

1. Države članice lahko sklenejo dvostranske in večstranske sporazume o nadaljnji liberalizaciji prevozov, za katere velja ta uredba, zlasti glede sistema dovoljenj in poenostavitve ali odprave kontrolnih dokumentov, zlasti v obmejnih regijah.

2. Države članice obvestijo Komisijo o vseh sporazumih, sklenjenih po odstavku 1.

Člen 26

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen s členom 18(1) Uredbe Sveta (EGS) št. 3821/85 z dne 20. decembra 1985 o tahografu (nadzorni napravi) v cestnem prometu ⁽¹⁾.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5a(1) do (4) in (5)(b) ter člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Člen 27

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve določb te uredbe, in sprejmejo vse potrebne ukrepe, da zagotovijo njihovo izvajanje. Tako določene kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice uradno obvestijo Komisijo o ustreznih ukrepih do 4. decembra 2011 in v najkrajšem možnem času tudi o vsaki njihovi nadaljnji spremembi.

Države članice zagotovijo, da se vsi taki ukrepi sprejmejo brez diskriminacije glede državljanstva ali kraja sedeža prevoznika.

Člen 28

Poročanje

1. Države članice vsaki dve leti Komisiji sporočijo število dovoljenj za opravljanje linijskih prevozov, ki so bila izdana v predhodnem letu, in skupno število dovoljenj za opravljanje linijskih prevozov, ki so bila veljavna ob koncu tega obdobja poročanja. Te informacije se predložijo ločeno za vsako namembno državo linijskega prevoza. Države članice Komisiji sporočijo tudi podatke o kabotaži v obliki posebnih linijskih prevozov in občasnih prevozov, ki so jih v obdobju poročanja opravili prevozniki rezidenti.

2. Vsaki dve leti pristojni organi v državi članici gostiteljici pošljejo Komisiji statistične podatke o številu izdanih dovoljenj za kabotažo v obliki linijskih prevozov iz člena 15(c).

3. Komisija določi obliko tabele, ki se bo uporabljala za sporočanje statističnih podatkov iz odstavka 2. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 26(2).

4. Države članice vsako leto najpozneje do 31. januarja obvestijo Komisijo o številu prevoznikov, ki so imeli licenco Skupnosti na dan 31. decembra prejšnjega leta, ter o številu overjenih verodostojnih kopij, ki ustrezajo številu vozil, ki so bila na ta datum udeležena v prometu.

Člen 29

Sprememba Uredbe (ES) št. 561/2006

V člen 8 Uredbe (ES) št. 561/2006 se vstavi naslednji odstavek:

„6a. Z odstopanjem od odstavka 6 voznik, ki občasno opravlja enkratne mednarodne storitve prevoza, kot je opredeljeno v Uredbi (ES) št. 1073/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih za dostop do mednarodnega trga avtobusnih prevozov ^(*), lahko preloži tedenski čas počitka za do 12 zaporednih 24-urnih obdobj po predhodnem rednem tedenskem času počitka, če:

(a) prevoz traja najmanj 24 zaporednih ur v državi članici ali tretji državi, za katero se uporablja ta uredba, in ki ni država, v kateri se je prevoz začel;

(b) če po uporabi odstopanja voznik vzame:

(i) dva redna tedenska časa počitka, ali

⁽¹⁾ UL L 370, 31.12.1985, str. 8.

- (ii) en redni tedenski čas počitka in en skrajšani tedenski čas počitka, ki traja vsaj 24 ur. Vendar pa se skrajšanje nadomesti z enako dolgim neprekinjenim obdobjem počitka pred koncem tretjega tedna po koncu obdobja odstopanja;
- (c) po 1. januarju 2014, če so vozila opremljena z nadzornimi napravami v skladu z zahtevami Priloge IB k Uredbi (EGS) št. 3821/85; in
- (d) po 1. januarju 2014 za vožnjo med 22.00 in 6.00 uro, če je v vozilu več voznikov ali pa je čas vožnje iz člena 7 skrajšan na tri ure.

Komisija pozorno spremlja uporabo tega odstopanja, da se zagotovi ohranitev strogih pogojev glede varnosti v cestnem prometu, zlasti s preverjanjem, da skupni čas vožnje v obdobju, ki ga zajema odstopanje, ni čezmeren. Do 4. decembra 2012 Komisija pripravi poročilo z oceno posledic odstopanja glede na varnost v cestnem prometu ter glede družbenih vidikov. Če meni, da je primerno, Komisija s tem v zvezi predlaga spremembo te uredbe.

(*) UL L 300, 14.11.2009, str. 88.“

POGLAVJE VIII
KONČNE DOLOČBE

Člen 30

Razveljavitve

Uredbi (EGS) št. 684/92 in (ES) št. 12/98 se razveljavita.

Sklicevanja na razveljavljene uredbe se štejejo za sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge III.

Člen 31

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 4. decembra 2011 razen člena 29, ki se začne uporabljati od 4. junija 2010.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 21. oktobra 2009

Za Evropski parlament
Predsednik
J. BUZEK

Za Svet
Predsednik
C. MALMSTRÖM

*PRILOGA I***Zaščitni elementi licence Skupnosti**

Licenca Skupnosti mora imeti vsaj dva od naslednjih zaščitnih elementov:

- hologram,
 - posebna vlakna v papirju, ki postanejo vidna pod UV svetlobo,
 - vsaj eno vrstico mikroteksta (tisk, viden le s povečevalnim steklom in ki ga fotokopirni stroj ne more reproducirati),
 - otipljive znake, simbole ali vzorce,
 - dvojno številčenje: serijska številka in številka izdaje,
 - vzorec ozadja s tankimi vzorci giljoš in mavričnim tiskom.
-

PRILOGA II

Vzorec licence Skupnosti

EVROPSKA SKUPNOST

(a)

(Svetlo modra barva Pantone, format DIN A4, celulozni papir, 100 g/m² ali več)

(Prva stran licence)

(Besedilo v uradnem(-ih) jeziku(-ih) ali v enem od uradnih jezikov države članice, ki izdaja licenco)

Prepoznavni znak države članice ⁽¹⁾,
ki izdaja licenco

Ime pristojnega organa ali telesa

LICENCA št. ...

(ali)

OverjenA verodostojnA kopijA št.

za mednarodni avtobusni prevoz potnikov za najem ali plačilo

Imetnik te licence ⁽²⁾

je pooblaščen za opravljanje mednarodnega cestnega prevoza potnikov za najem ali plačilo na ozemlju Skupnosti v skladu s pogoji, ki so določeni z Uredbo (ES) št. 1073/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih za dostop do trga mednarodnega cestnega prevoza blaga, in v skladu s splošnimi pogoji te licence.

Opombe:	
.....	
Ta licenca velja od	do
Izdana v	dne
..... ⁽³⁾	

⁽¹⁾ Prepoznavni znaki držav članic so: (B) Belgija, (BG) Bolgarija, (CZ) Češka, (DK) Danska, (D) Nemčija, (EST) Estonija, (IRL) Irska, (GR) Grčija, (E) Španija, (F) Francija, (I) Italija, (CY) Ciper, (LV) Latvija, (LT) Litva, (L) Luksemburg, (H) Madžarska, (MT) Malta, (NL) Nizozemska, (A) Avstrija, (PL) Poljska, (P) Portugalska, (RO) Romunija, (SLO) Slovenija, (SK) Slovaška, (FIN) Finska, (S) Švedska, (UK) Združeno kraljestvo.

⁽²⁾ Polno ime prevoznika ali naziv in polni naslov podjetja prevoznika.

⁽³⁾ Podpis in žig pristojnega organa ali telesa, ki izdaja licenco.

(b)

(Druga stran licence)

(Besedilo v uradnem(-ih) jeziku(-ih) ali v enem od uradnih jezikov države članice, ki izdaja licenco)

SPLOŠNE DOLOČBE

1. Ta licenca je izdana v skladu z Uredbo (ES) št. 1073/2009.
2. To licenco je izdal pristojni organ države članice, v kateri je prevoznik za najem ali plačilo ustanovljen, ki:
 - (a) je v državi članici sedeža pooblaščen za opravljanje linijskih prevozov, skupaj s posebnimi linijskimi avtobusnimi prevozi ali občasnimi avtobusnimi prevozi;
 - (b) izpolnjuje pogoje, določene v skladu s predpisi Skupnosti o dovoljenju za opravljanje dejavnosti domačega in mednarodnega cestnega prevoza potnikov;
 - (c) izpolnjuje zakonske zahteve glede standardov za voznike in vozila.
3. Ta licenca dovoljuje mednarodni avtobusni prevoz potnikov za najem ali plačilo na vseh prometnih povezavah za vožnje na ozemlju Skupnosti:
 - (a) kadar sta točki odhoda in prihoda v dveh različnih državah članicah s tranzitom ali brez njega prek ene ali več držav članic ali tretjih držav;
 - (b) kadar sta točki odhoda in prihoda v isti državi članici, potniki pa se pobirajo ali odlagajo v drugi državi članici ali v tretji državi;
 - (c) iz države članice v tretjo državo in nazaj, s tranzitom prek ene ali več držav članic ali tretjih držav ali brez tranzita;
 - (d) med tretjimi državami s tranzitom čez ozemlje ene ali več tranzitnih držav članic,in prazne vožnje v zvezi s prevozi pod pogoji, določenimi z Uredbo (ES) št. 1073/2009.

Pri prevozu iz države članice v tretjo državo in obratno se uporablja Uredba (ES) št. 1073/2009 za del vožnje na ozemlju prečkane tranzitne države članice. Ne uporablja se za tisti del vožnje na ozemlju države članice, v kateri potniki vstopajo ali izstopajo, dokler se ne sklene potrebni sporazum med Skupnostjo in zadevno tretjo državo.
4. Ta licenca je osebna in neprenosljiva.
5. To licenco lahko pristojni organ države članice, ki jo je izdal, odvzame, zlasti kadar:
 - (a) prevoznik ne izpolnjuje več pogojev, določenih v členu 3(1) Uredbe (ES) št. 1073/2009;
 - (b) je prevoznik predložil netočne informacije glede podatkov, ki se zahtevajo za izdajo ali podaljšanje licence;
 - (c) je prevoznik hudo kršil oziroma kršil zakonodajo Skupnosti o cestnem prevozu, zlasti glede pravil, ki se uporabljajo za vozila, čas vožnje in počitek voznikov ter zagotavljanje vzporednih ali začasnih storitev iz petega pododstavka člena 5(1) Uredbe (ES) št. 1073/2009 brez dovoljenja. Pristojni organi države članice sedeža prevoznika, ki je storil kršitev, lahko med drugim odvzamejo licenco Skupnosti ali začasno ali trajno odvzamejo nekatere ali vse overjene verodostojne kopije licence Skupnosti.

Te kazni so določene v skladu z obliko kršitve, ki jo stori imetnik licence Skupnosti, in v skladu s celotnim številom overjenih verodostojnih kopij, ki jih ima na voljo za svoje mednarodne prevozne storitve.

6. Izvirnik licence mora hraniti prevoznik. Overjeno verodostojno kopijo licence je treba hraniti v vozilu, s katerim se opravlja mednarodni prevoz.
7. To licenco je treba predložiti na zahtevo pooblaščenega inšpektorja.
8. Imetnik licence mora na ozemlju vsake države članice ravnati v skladu z zakoni in drugimi predpisi, ki veljajo v tej državi, zlasti v zvezi s prevozom in prometom.
9. „Linjski prevozi“ pomenijo prevoze, s katerimi se opravlja prevoz potnikov v določenih časovnih presledkih na določenih progah, potniki pa vstopajo in izstopajo na vnaprej določenih postajališčih. Na voljo so vsem, vendar se zanje po potrebi zahteva obvezna rezervacija.

Na rednost linijskih prevozov ne vpliva prilagajanje pogojem za opravljanje prevozov.

Za linijske prevoze se zahteva dovoljenje.

„Posebni linijski prevozi“ pomenijo linijske prevoze, ne glede na to, kdo jih organizira, s katerimi se opravlja prevoz določenih vrst potnikov, vendar brez drugih potnikov, v določenih časovnih presledkih na določenih progah, potniki pa vstopajo in izstopajo na vnaprej določenih postajališčih.

Posebni linijski prevozi vključujejo:

- (a) prevoz delavcev od doma do službe;
- (b) prevoz učencev in študentov do izobraževalne ustanove in nazaj.

Dejstvo, da se lahko posebni linijski prevoz razlikuje v skladu s potrebami uporabnikov, ne vpliva na uvrstitev prevoza med linijske prevoze.

Za posebne linijske prevoze se ne zahteva dovoljenje, če jih zajema pogodba med organizatorjem in prevoznikom.

Za organizacijo vzporednega ali začasnega prevoza, namenjenega isti skupini javnosti kot linijski prevozi, se zahteva dovoljenje.

„Občasni prevozi“ pomenijo prevoze, ki ne spadajo pod definicijo linijskih prevozov, vključno s posebnimi linijskimi prevozi, in katerih glavna značilnost je, da se z njimi prevažajo skupine, sestavljene na pobudo stranke ali samega prevoznika. Za organizacijo vzporednih ali začasnih prevozov, ki so primerljivi z obstoječimi linijskimi prevozi in namenjeni isti javnosti kot linijski prevozi, se zahteva dovoljenje v skladu s postopkom, določenim v poglavju III Uredbe (ES) št. 1073/2009. Ti prevozi ne prenehajo biti občasni prevozi samo na podlagi tega, ker se opravljajo v določenih časovnih presledkih.

Za občasne prevoze se ne zahteva dovoljenje.

PRILOGA III

KORELACIJSKA TABELA

Uredba (EGS) št. 684/92	Uredba (ES) št. 12/98	Ta uredba
Člen 1		Člen 1
Člen 2, točka 1.1	Člen 2(1)	Člen 2(2), člen 5(1)
Člen 2, točka 1.2	Člen 2(2)	Člen 2(3), člen 5(2)
Člen 2, točka 1.3		Člen 5(1), peti pododstavek
Člen 2, točka 3.1	Člen 2(3)	Člen 2(4), člen 5(3)
Člen 2, točka 3.3		Člen 5(3)
Člen 2, točka 3.4		Člen 5(3)
Člen 2, točka 4		Člen 2(5), člen 5(5)
Člen 3		Člen 3
Člen 3a		Člen 4
Člen 4		Člen 5
Člen 5		Člen 6
Člen 6		Člen 7
Člen 7		Člen 8
Člen 8		Člen 9
Člen 9		Člen 10
Člen 10		Člen 11
Člen 11		Člen 12
Člen 12		Člen 13
Člen 13		Člen 5(5)
	Člen 1	Člen 14
	Člen 2(4)	
	Člen 3	Člen 15
	Člen 4	Člen 16
	Člen 5	Člen 4(3)
	Člen 6	Člen 17
	Člen 7	Člen 28(3)
	Člen 8	Člen 26
	Člen 9	
Člen 14		Člen 18
Člen 15		Člen 19
	Člen 11(1)	Člen 20
Člen 16(1)		Člen 21(1)
Člen 16(2)		Člen 21(2)
Člen 16(3)		Člen 22(1)
Člen 16(4)		Člen 23(1)
Člen 16(5)		Člen 22(2)
	Člen 11(2)	Člen 23(2)
	Člen 11(3)	Člen 23(2)
	Člen 11(4)	
	Člen 12	Člen 22(5), člen 23

Uredba (EGS) št. 684/92	Uredba (ES) št. 12/98	Ta uredba
	Člen 13	
Člen 16a	Člen 10	Člen 26
Člen 17		
Člen 18		Člen 25
Člen 19	Člen 14	Člen 27
Člen 20		
Člen 21		Člen 30
Člen 22	Člen 15	Člen 31
Priloga		Priloga II